

Sygn. akt IV Cz 54/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: **SSO Mariusz Struski**

Sędziowie SO: **Andrzej Jastrzębski (spr.), Mariola Watemborska**

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy nadzoru nad egzekucją z nieruchomości dłużnika R. Z. z udziałem wierzycieli: Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Słupsku, Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Człuchowie, Urzędu Miejskiego w C., Gminy Miejskiej C., Skarbu Państwa – Urzędu Skarbowego w A.

oraz nabywców nieruchomości: G. T. i P. T.

na skutek zażalenia G. T. i P. T. na postanowienie Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 5 listopada 2012 roku, sygn. akt I Co 579/09

postanawia: **oddalić zażalenie.**

IV Cz 54/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2012 roku wydanym w sprawie I Co 579/09 Sąd Rejonowy w Człuchowie oddalił zarzuty do planu podziału wniesione przez nabywców nieruchomości G. T. i P. T..

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu tegoż orzeczenia wskazał, iż skarżący wnieśli zarzut do planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji nieruchomości polegający na stwierdzeniu, że wskazana w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 17 sierpnia 2012 roku i ujawniona w dziale III księgi wieczystej Kw (...) umowa leasingu wygasa.

Sąd Rejonowy uznał, iż wniesiony przez skarżących zarzut zmierza do ustalenia nieistnienia prawa wynikającego z przywołanej umowy leasingu. Stwierdził przy tym, iż zgodnie z art. 1028 § 2 zd. 2 k.p.c. w postępowaniu wywołanym na skutek wniesienia zarzutów sąd nie rozpoznaje sporu dotyczącego istnienia prawa objętego planem podziału. Wskazał przy tym, że właściwa droga dla tego typu roszczenia jest powództwo o ustalenie nieistnienia prawa.

Zażalenie na powyższe postanowienie wnieśli nabywcy licytacyjni G. T. i P. T., domagając się jego uchylecia. Skarżonemu orzeczeniu zarzucili naruszenie art. 1028 § 2 k.p.c. polegające na przyjęciu, że w sprawie istnieje spór co do istnienia prawa objętego planem podziału. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazali, że prawa wynikające z objętej planem podziału umowy leasingu wykraczają poza zakres art. 1002 k.p.c., a dodatkowo nie zostały sprecyzowane w takim stopniu, by możliwym było rozpatrywanie ich istnienia w kategoriach sporu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu Rejonowego zawarte w uzasadnieniu skarżonego postanowienia. Niewątpliwie celem skarżących jest doprowadzenie do nieuwzględnienia w planie podziału podmiotów uprawnionych,

na podstawie wpisanej do księgi wieczystej Kw (...) umowy leasingu, do udziału w podziale uzyskanych z egzekucji środków. W tym celu skarżący przedstawiają szereg zarzutów sprowadzających się w zasadzie do twierdzeń o wygaśnięciu przedmiotowej umowy, czy też niedostatecznym sprecyzowaniu wynikających z niej praw i co za tym idzie ich nieistnieniu lub nieobowiązaniu.

Jak stanowi art. 1028 § 2 k.p.c., na skutek wniesienia zarzutów do planu podziału sąd po wysłuchaniu osób zainteresowanych zatwierdzi albo odpowiednio zmieni plan. W postępowaniu tym sąd nie rozpoznaje sporu co do istnienia prawa objętego planem podziału. W myśl z kolei § 4 cytowanego przepisu, wykonanie planu w części dotkniętej zarzutami nastąpi po uprawomocnieniu się postanowienia sądu, chyba że zostało wstrzymane przez zabezpieczenie powództwa w sporze o ustalenie nieistnienia prawa.

Z treści przywołanych wyżej przepisów wynika, iż w postępowaniu wywołanym wniesieniem zarzutów sąd nie może rozpoznawać sporu co do istnienia prawa objętego planem podziału. Ograniczenie to, przewidziane w art. 1028 § 2 zd. 2 k.p.c., jest konsekwencją przyjętego w art. 804 k.p.c. zakazu badania przez organ egzekucyjny zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Ograniczenie, o którym mowa, ma na celu wyraźne oddzielenie postępowania wywołanego wniesieniem zarzutów od postępowania procesowego, w którym powinny być rozpoznawane spory o istnienie prawa, o czym wspomina art. 1028 § 4 in fine k.p.c. Dominuje pogląd, iż spór co do istnienia prawa objętego podziałem powstały w postępowaniu wywołanym wniesieniem zarzutów należy pominąć i pozostawić bez rozstrzygnięcia. Nie zamyka to zainteresowanym drogi do dochodzenia swoich praw. Każdy, kto ma w tym interes prawny może bowiem wytoczyć powództwo o ustalenie istnienia prawa objętego planem podziału. Powództwo takie może być wytoczone niezależnie od uprzedniego wniesienia zarzutów przeciwko planowi podziału. Przy czym, jeżeli proces o ustalenie prawa objętego sporem toczy się równoległe z postępowaniem wywołanym wniesieniem zarzutów, sąd może zabezpieczyć powództwo przez wstrzymanie wykonania planu w części dotkniętej zarzutami (Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie nieprocesowe, w razie zaginięcia lub zniszczenia akt, zabezpieczające i egzekucyjne. Komentarz do artykułów 506-1088. Tom III. Komentarz do art. 1028 k.p.c. pod red. prof. dr hab. Kazimierza Piaseckiego, prof. zw. dr hab. Andrzeja Marciniaka – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Legalis).

Innymi słowy Sąd w postępowaniu wywołanym wniesieniem zarzutów do planu podziału ogranicza się jedynie do badania aspektów formalnych, w szczególności odnoszących się do kolejności i stopnia zaspokojenia wierzycieli. Nie bada natomiast merytorycznie wierzytelności i praw objętych planem podziału. Jeśli więc skarżący kwestionują zasadność, wysokość lub istnienie wierzytelności lub praw, które uprawniały do udziału w podziale, to muszą skorzystać z odrębnego powództwa.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.